

[Ministeren for udviklingsbistand]

bidrage til opbygningen af fælles aktioner. Fælles for anmodningerne er, at de gælder nogle helt særlige områder. Vi bliver også bedt om at løse specialistopgaver, og vi skal konsolidere en demokratisk udvikling eller modvirke en forværring og en optrapning af kriser. Jeg mener, at Danmark skal forberede sig på at deltage i andet end militære aktioner.

Hvad angår finansieringen af beredskabet er det foreløbig tanken, at aktioner i udviklingslande finansieres over ulandsrammen og aktioner i Østlande under Østrammen.

Katastrofedelen af den nye miljø- og katastroferamme går som bekendt i de nærmeste år helt til at dække de præasyle flygtningeudgifter, som også udfases fra ulandsrammen, så det må vi vende tilbage til.

Fru Kirsten Madsen fra Fremskridtspartiet har et helt andet udgangspunkt for sin bistandspolitik. Jeg vil bare sige til bemærkningerne fra fru Kirsten Madsen, at vores opfattelse er, at det enkelte modtagerland får som opgave at formulere sin prioriterede liste over en bistandspolitisk indsats, og at det er sammen med landets regering, en politik skal fremlægges og realiseres.

Idémæssigt er vi forskellige af opfattelse. I virkeligheden kan man skære det ned til, om man fra Fremskridtspartiets side ønsker at medvirke til den statslige bistand; det gør man tydeligvis ikke, og det har man givet udtryk for igennem en årrække.

Hr. Svend Aage Jensen havde befolknings-tilvæksten som et hovedelement i sin tale, og jeg lægger op til, at vi får et tæt samarbejde om forberedelserne op til Cairo og om det strategipapir, vi skal lave på dette område; det har jeg også omtalt i forbindelse med børns rettigheder.

Det sidste element i hr. Svend Aage Jensens tale drejede sig om kultur. Jeg synes, at det var spændende for den danske befolkning at få chancen for at se »Images of Africa«. Jeg er naturligvis blevet kritiseret for, at vi bruger penge til kulturelt arbejde, men jeg finder ligesom hr. Svend Aage Jensen, at vi burde bruge lidt flere ressourcer på en kulturpolitisk indsats både af hensyn til modtagerlandet og så sandelig også af hensyn til danskernes forståelse af, at Afrika er andet end sult og nød. Afrika er også en kulturrigdom, som vi har godt af at lære en hel del af, så de kulturelle forskelle

ikke udviskes fuldstændig af den moderne massekommunikation.

Til hr. Jørgen Estrups bemærkninger vil jeg sige, at jeg fuldt ud deler den opfattelse, at det, vi taler om, når vi taler om bistandspolitik, er en humanitær sikkerhedspolitik. Derfor er udviklingspolitik efter min opfattelse en totalt integreret del af Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, og det er selvfølgelig også derfor, jeg synes det er spændende at diskutere, om vi langsomt bevæger os frem mod en mere moderne form for sikkerhedspolitik, hvor vi gør en forebyggende indsats.

Med hensyn til sammenhængen er jeg enig med hr. Jørgen Estrup i, at når vi diskuterer handel, gæld og bistand, er det vigtigt, at vi ser det i den store internationale sammenhæng og i det internationale klima, det foregår i, og sådan forstår jeg også, at hr. Jørgen Estrup forholder sig til de annoncer, som Folkekirken Nødhjælp har udsendt.

Det er rigtigt, at vi er nødt til at se på, hvilke konsekvenser GATT-forhandlingerne får for vores bistandspolitik. Det synes jeg også er et udgangspunkt for en god debat, som jeg håber vi kan føre fremover.

Med hensyn til gæld vil jeg sige, at mange højtforældede lavindkomstlande aldrig fuldt ud vil kunne betale deres gæld. Der er flere, der har været inde på spørgsmålet, om den gældsreduktion på 50 pct., som også Parisklubben tilbyder, i en række tilfælde er utilstrækkelig, og Danmark arbejder derfor nu på en reduktion på op til 80 pct. Jeg tror, at jeg glædeligvis her kan bemærke, at der er en voksende tilslutning til det danske forslag om en 80 pct.s gældslettelse, og der er håb om, at Parisklubben allerede i år vil gå over til at reducere hele gælden for visse fattige lande; altså gå videre end nu, hvor man kun behandler den del, der forfalder i en 1-3-årig periode; Danmark støtter også kraftigt denne del af gældspolitikken.

Jeg vil også gerne sige, at Danmark også kan hjælpe med at eftergive fattige landes statslån, og jeg vil i nær fremtid søge Finansudvalget om bemyndigelse til at eftergive hele Cambodjas og Vietnams statslåns-gæld på henholdsvis 30 mio. og 330 mio. kr.

Hr. Ole M. Nielsen havde bemærkninger om, at debatten fører til et godt samarbejde. Det tror jeg også, og det vil jeg yde mit bidrag til.